

څېړندوی عبدالقهار عزیزي

فرهاد واحدي

تسل حبيب

د شتمنی د څښتن تمويل

Working Capital Financing

Assistant Prof. Abdulqahar Azizi

Abstract

Financing of Working Capital is a share facility of both conventional and Islamic banking systems. Both banks provide this type of financing; however, in a different manner. The difference is interest or usury. Interest is the basic foundation for conventional banks, while Islamic banks prohibit it. Working capital financing is a loan, which is provided by conventional banks against a specific interest rate. Nevertheless, Islamic banks do not provide it in exchange for usury; instead, they provide the loan on the basis of a Musharikah –partnership- or Mudhariba -silent partnership- contract with a business concern. Bank is just one side of the contract as a partner in the agreement, although business concerns play a bilateral role: on the one hand, as a partner with investment of their own capital; on the other hand as a Mudharib -silent partner- with product activities. Finally, Islamic banks provide the services too, and get permissible gain instead of usury .

لنډیز

د شتمنی د څښتن تمویل د دودیزو او اسلامي بانکونو د خدماتو یو مهم ډول دی. دواړه ډوله بانکوالی سیستمونه دا ډول خدمات وړاندې کوي، خو د دوی ترمنځ اساسي توپیر هم شته. هغه توپیر د سود دی. سود د دودیزې بانکوالی اساس دی، په داسې حال کې چې په اسلامي بانکوالی کې بیا سود ممنوع دی. دا ډول خدمات اساساً یو ډول قرضه ده چې د دودیزو بانکونو له لوري تصدیق ته ورکول کیږي او سود پرې اخلي. په اسلامي بانکوالی کې دا ډول قرضه د سود په بدل کې نه ورکول کیږي، بلکې په لنډمهاله توګه د یوه تړون له مخې بانک له تصدی یا شرکت سره ځان شریکوي یا د مضاربت تړون کوي. بانک په دې تړون کې یوازې شریک وي. تصدی یا فابریکه دوه ګونی رول لوبوي: یو اړخ ته د خپلې پانګې په کارولو سره شریک او بل اړخ د تولیدي کار په ترسراوي سره د مضارب رول لوبوي. نو په اسلامي بانکوالی سیستم کې هم دا ډول خدمات وړاندې کیږي او د سود پرځای حلاله ګټه ترې لاسته راوړي.

سریزه

د شتمنی د څښتن تمویل د بانکونو او کمپنیو ترمنځ یو ډول تړون دی. ددې تړون پرمټ شرکت خپلې اړتیاوې پوره کوي او بانک د ځانګړو طریقو له لارې ګټه ترلاسه کوي.

دا ډول تړونونه هم په اسلامي او هم په دودیزو بانکونو کې ترسره کیږي. د اسلامي بانکونو طریقه د دودیزو بانکونو له طریقې سره توپیر لري. له هغه ځایه چې په دودیزو بانکونو کې هرڅه د سود پر مټ روان وي، په اسلامي بانکوالی سیستم کې هڅه کیږي چې د سود مخنیوی وشي او پر ځای یې په اسلامي طریقو د ګټې ترلاسه کولو لارې چارې ولټول شي. همدې موخې له پاره اسلامي بانکونو هڅه کړې ده چې بېلابېل خدمات وړاندې کړي او د دغو خدماتو له ډلې یو هم د شتمنی د څښتن تمویل دی.

د موضوع اهميت: دا چې په نړۍ کې دوديز بانکونه د اسلامي بانکونو په نسبت ډېر دي او اسلامي بانکوالي ډېره محدوده او نوې ده، نو اړينه ده چې په ځينو هغو خدماتو چې دا دواړه ډوله بانکونه يې وړاندې کوي، رڼا واچول شي، ترڅو يې توپيرونه او نېنگې روښانه شي. نو په همدې خاطر دا موضوع مهمه ده.

د موضوع موخه: هدف دا دی چې د اسلامي بانکوالۍ هغه طريقه چې د شتمنۍ د څښتن د تمویل له پاره يې لري، روښانه کړل شي ترڅو د عامو خلکو باور ورباندې زيات شي.

د څېړنې پوښتنه: آیا اسلامي بانکوالۍ سيستم کې د شتمنۍ د څښتن تمویل شتون لري؟

فرضيه: ددې پوښتنې له پاره ساده ځواب دا دی چې په اسلامي بانکوالۍ سيستم کې هم لکه د دوديزو بانکونو په څېر په عين ډول د شتمنۍ د څښتن د تمویل خدمات شتون لري.

د څېړنې ميتود: دا څېړنه تحليلي-توصيفي ده او د اسلامي بانکوالۍ او دوديزو بانکونو يو ځانگړی خدمت په کې تر بحث لاندې نيول کيږي.

دا څېړنه د پانگې په پېژندنه پيلېږي. ددې سربېره د پانگې بېلابېل ډولونه روښانه کوي او ترڅنگ يې په دې بحث کوي چې بانکونه په عمومي ډول کوم ډول قرضې ورکوي. د دغو قرضو په اړه د اسلامي بانکونو خدمات هم په کې روښانه کيږي. دغه راز په دوديزو بانکونو کې د شتمنۍ د څښتن تمویل يا د کارنده شتمنۍ ملاتړ له پاره د قرضې ورکړه او ورپسې په اسلامي بانکونو کې د دې ډول خدمت څرنگوالی هم په ځان کې رانغاړي. بالاخره، په پای کې د موضوع پایله او وړاندیزونه دي او په مأخذونو راټوله شوي ده.

لومړۍ: د پانگې پېژندنه

پانگه د عامو خلکو له انده نقدو پيسو يا په بانک کې جمع شوو پيسو ته وايي، په د تولیدوونکو له پاره ماشينونه، فابريکې، سامان آلات، ... پانگه ده؛ مگر په

اقتصاد کې بيا هغه شتمني ده چې د نوي عايد د لاسته راوړلو له پاره استعمالیږي. په هر حال، دا موضوع د اقتصاد د علم بحث دی او دلته يې ډېرو تعريفاتو څخه صرف نظر کيږي.

دوهم: د پانگې ډولونه

پانگې په دوه ډوله دي، يو يې ثابت (Fixed Capital) او بل يې کارنده يا په جريان کې (Working Capital) پانگه ده.

ثابته پانگه هغه پانگه ده چې د سوداگرۍ په اوږدمهاله پانگونو کې کارېږي. د بېلگې په توگه، د دايمي شتمنيو رانيول. کارنده پانگه بيا هغه پانگه ده چې د سوداگرۍ اړوندو ورځنيو اړتياوو د پوره کولو له پاره اړينه ده. د بېلگې په توگه، د پور ورکونکو (creditors) تادييات، د کارکونکو معاشات، د اومو موادو رانيول او نور. دا په اسانۍ سره په نقدو پيسو بدلېدای شي. له همدې کبله، لنډمهاله پانگه هم ورته ويل کيږي. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۰ p

د ځينو په اند د کارنده پانگې معنی موجوده شتمني ده. د ځينو نورو په اند د موجوده پانگې مجموعه د کاروبار کارنده پانگه ده. د شوبين «Shubin» په وينا، کارنده پانگه هغه اندازه پيسې دي چې د يو شرکت عملياتي لگښتونو له پاره اړينې دي. د جينسټنبرگ «Genestenberg» په وينا، کارنده پانگه د يوه شرکت هغه موجوده پانگه ده چې د کاروبار په عادي جريان کې له يوه حالت څخه بل حالت ته اوږي. د بېلگې په توگه، له نقدو څخه موجودو ته، له موجوده څخه مطالباتو ته او له مطالباتو څخه بېرته نقدو ته. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۰ p

درېم: د کارنده پانگې (Working Capital) د لگښت ځايونه

کارنده پانگه د يو شرکت اړينه برخه ده. هر شرکت بايد مشخص مقدار کارنده پانگه ځان له پاره وساتي ترڅو خپلې ورځنۍ اړتياوې ترې پوره او لنډمهاله

مكلفيتونه پرې ترسره كړي. كارنده پانگه د لاندې مقاصدو له پاره اړينه ده.
(Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۴ p)

۱. د اومو موادو او پرزو رانيول: د توليدي بهير اساسي برخه، اومه مواد دي. دا بايد د شركت د اړتيا مطابق په خپل وخت وپېرل شي. له همدې كبله، هر شركت ځان له پاره مشخص مقدار كارنده پانگه ساتي ترڅو اومه مواد، عناصر او پرزې پرې راوښيي. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۴ p)

۲. د حق الزحمو او معاشونو وركړه: د كارنده پانگې بله برخه د كاركوونكو او كارگرانو معاشونو او حق الزحمو ته ځانگړې كيږي. د تاديې دوراني اسانتياوې كاركوونكو ته دا وړتيا وركوي چې ښه كار اجراء كړي. نو، يو شركت د كارنده پانگې كافي اندازه دې له پاره ساتي چې حق الزحمې او معاشات ترې اداء كړي. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۴ p)

۳. ورځني لگښتونه: يو شركت ته ضروري ده چې په ورځني ډول د خپلو فعاليتونو له پاره بېلابېل مصارفات پوره كړي لكه تېل، برېښنا، د دفتر لگښتونه او نور. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۴ p)

۴. د كريدېت يا اعتباري تعهداتو وړاندې كول: سوداگريز شركت مسؤوليت لري چې خپل مشتري يا پيږدونكي ته اعتباري يا د كريدېت اسانتياوې چمتو او لنډمهاله تعهدات ترسره كړي. نو شركت بايد كافي اندازه كارنده پانگه وړاندې كړي. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۴ p)

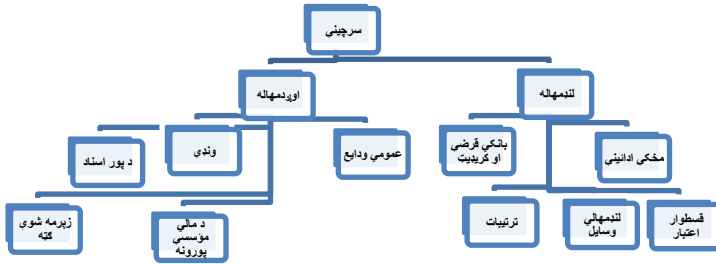
دا ډول پانگه بايد نه زياته او نه ناكافي وي. كه چېرته زياته وه هم ستونزې زيږوي او د كموالي په صورت كې خو څرگنده خبره ده چې ستونزې زيږوي. د زياتوالي په صورت كې غير ضروري اومه مواد او توکي ډېروي او گټه راکموي او د كمښت يا ناكافي والي په صورت كې ددې لامل گرځي چې په عمده ډول د خپلې اړتيا وړ توکي ونه شي پېرلې، شركت خپل عملياتي پلانونه نه شي پلي كولى او اټکل وړ گټه نشي ترلاسه كولى او د نورو ستونزو سربېره د شركت ټوليز فعاليتونه راکموي. د كارنده پانگې په تشخيصوونكو عناصرو كې

د سوداگری ماهیت، د تولید جریان، د سوداگری جریان، د تولید پالیسي، د کريدیت پالیسي، وده او پراختیا، د اومو موادو شتون او د گټې وټې ظرفیت شامل دی. کارنده پانگه د کريدیت کرنې (Line of Credit)، پور ترلاسه کونکو حسابونو د قرضو (Accounts Receivable "AR" Loan)، فیکتورینگ (Factoring)، موجوده قرضو (Inventory Loan) او مهالنيو قرضو (Term Loan) په بڼه ترلاسه کېدای شي. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۵۵ p

څلورم: د کارنده پانگې (Working Capital) سرچینې

سوداگریز بانکونه د کارنده پانگې د قرضو په گډون بهرنیو سوداگریزو قرضو له پاره د تمویل لویې سرچینې دي او دوی د پراخې کچې ډیبت خدمات وړاندې کوي. د بانکي اتحاد پر مټ، سوداگریز بانکونه څو هېوادیزې ادارې گرځي چې مخ په زیاتېدونکي توگه پور ته د اړتیا لرونکو او محدودو خطراتو سره مخ کوچنیو تشبثاتو له پاره د پورونو په برابرولو باندې تمرکز کوي. په نتیجه کې، د کارنده پانگې د ډیبت بدیله منبع لا مهمه گرځي. سپما بانکونه او د سپما پور ورکوونکي په زیاتېدونکي توگه کوچنۍ کاروباري قرضې ورکوي او په ځینو سیمو کې دوی مهمې کوچنۍ تصدۍ یا شرکت او د املاکو سوداگریز پور ورکوونکي دي. که څه هم چې د سپما بانکونه لږ شمېر تولیدات وړاندې کوي او بنایي غیر مروجو اقتصادي پراختیایي قرضو سره لږ بلد وي، مگر دوی ډېر کله کوچنۍ قرضې او ډېر شخصي خدمات وړاندې کوي. (The Basics of Business Finance, P ۱۰۱)

د کارنده پانگې اړتیاوې له اوږدمهاله او لنډمهاله سرچینو څخه پوره کېدای شي. هره سرچینه تر یوې کچې نښکني او محدودیتونه لري. د کارنده پانگې کارول په بېلابېلو پړاوونو کې تفاوت لري. (Working Capital, chapter ۱۰, ۱۶۰ p په لاندې جدول کې یې دواړه ډوله اوږدمهاله او لنډمهاله سرچینې روښانه کيږي.

لکه څرنګه چې په پورته چارټ کې ليدل کيږي، بانکي قرضې او کريډيټونه د يوه شرکت د کارنده پانګې يا شتمنۍ د څښتن له پاره يوه مهمه منبع ګڼل کيږي. په لنډ مهال کې د اړوند شرکت اړتياوې ورسره پوره کيږي او د شرکت د اقتصادي ودې د غوړېدا لامل ګرځي.

د کارنده پانګې د اړتياوو د پوره کولو په برخه کې د بانک له لوري تمويل د يو سوداګريز شرکت مهمه برخه ده. بانک يو سوداګريز شرکت تمويلوي ترڅو د ياد شرکت اړتياوې پوره کړي. دې چارې له پاره بانکونه کمپنۍ تشکيلوي. دا کمپنۍ بانکونو ته د خپلو موندنو راپورونه او سپارښتنې وړاندې کوي ترڅو د بانکونو د تمويل سياست منظم کړي.

لکه څرنګه چې په پورته چارټ کې ښکاري، کارنده پانګه د بېلابېلو لارو څخه تمويليدای شي. په دې تمويل کې اوردمهاله او لنډمهاله وجهي زيرمې او سرچينې شاملې دي. سوداګريز بانکونه د کارنده پانګې يو له تمويلوونکو څخه دی چې په لاندې ډول څېړل کيږي.

پنځم: سوداګريز بانکونه

سوداګريز بانکونه د صنعت او سوداګرۍ په برخه کې د کارنده پانګې د تمويل (working capital finance) تر ټولو لويې سرچينې دي. تصديو، شرکتونو او

کاروباریانو ته د قرضو ورکړه یې له اساسي فعالیتونو څخه دی. د بانکي پور ترلاسه کول کومه اسانه طریقه نه ده، ځکه د پور ورکونکي بانک دفتر به کیدای شي د پور اخیستونکي د مالي وضعیت او د هغه د راتلونکو پلانونو په اړه بېلابېلې پوښتنې وکړي. په ورته وخت کې بانک غواړي چې د پور اخیستونکي کاروباري پرمختګ هم وڅاري. مګر ښه خبره دا ده چې د پور اخیستونکو د ونډو قیمت ورسره لوړېږي. (Working Capital Management: p ۳۹)

شپږم: د بانکي تمويل ډولونه

بانکونه د مناسبو قرضو بېلابېل ډولونه وړاندې کوي چې د یو شرکت له ځانګړو اړتیا سره سمون خوري. د قرضو بېلابېل ډولونه عبارت دي له:

۱. قرضې (Loans)
۲. تر حساب زیات ویستل (Overdrafts)
۳. نقد اعتبارات (Cash credits)
۴. د مالي اسنادو پېرل یا تخفیف (Purchase or discounting of bills)
۵. د کریډیټ لیک (Letter of Credit)
۶. بانکي ضمانت (Bank Guarantee) اوس یې هر یو تر لنډې څېړنې لاندې نیول کېږي.

۱. قرضي (Loans)

قرضه هغه مخکې ورکړه ده چې د بانک له لوري پور اخیستونکي ته د ضمانت په بدل کې ورکول کېږي. قرضه، غوښتونکي ته په نقد ډول یا د هغه/هغې د حساب له لارې ورکول کېږي. په عمل کې د هغه/هغې حساب ته د کریډیټ د زیاتولو له لارې اداء کېږي. په دودیزو بانکونو کې، د پور د اجرائیوي ضمانت د پیل له نېټې څخه په مشتري باندې سود پیلیږي. پور اخیستونکی به یاد سود په یو وار یا په قسطونو کې ورکوي. دا ډول قرضې عموماً د یو کال په منځه ورکول کېږي. (Working Capital Management: p ۳۹)

۲. تر حساب زيات ويستل (Overdrafts)

دا يو ډول تړون دی چې د پور اخیستونکي او بانک ترمنځ کېږي او له مخې يې پور اخیستونکی د معين وخت په جريان کې په خپل اکاونټ کې له شته حساب څخه د ډېرو (البته تر ټاکل شوي حد پورې د) پيسو د ويستلو اجازه ترلاسه کوي. دا تړون د پور اخیستونکي له نقطه نظره انعطاف منونکی تړون دی، ځکه پور اخیستونکی کولی شي چې پيسې وباسي او بېرته يې اداء کړي البته هر وخت يې چې زړه وغواړي، خو د شرايطو مطابق. سود په هغه کچه نه اخیستل کېږي چې بانک د پيسو ويستلو د اعظمي حد په توگه ټاکلی وي، بلکې د ورځني بيلانس مطابق اخیستل کېږي. خو بانک ځينې محدود لگښتونه هم اخلي. (Working Capital Management: p ۳۹)

۳. نقد اعتبارات (Cash credits)

دا په هند کې د کارنده پانگې د تمويل ډېره مشهوره سرچينه ده. نقدي اعتبارات داسې يوه اسانتيا ده چې بانک پور اخیستونکي ته اجازه ورکوي ترڅو د محسوس يا پام وړ ضمانت په بدل کې تر منظور شوي حد پورې پيسې له خپل اکاونټ څخه وباسي. پور اخیستونکی اړ نه دی چې منظور شوې اندازه ټولې پيسې وباسي، بلکې پر ځای يې د خپلې اړتيا وړ اندازه ويستلی شي او اضافه يا مازاد (surplus) پيسې بېرته په خپل اکاونټ کې اېښودلی هم شي. سود د واقعي استعمال شوو پيسو تر کچې اخیستل کېږي او تړون کوم لگښتونه نه لري. دا ډول تړون د پور اخیستونکي له انده د کارنده پانگې يوه انعطاف منونکې سرچينه ده. (Working Capital Management: p ۳۹)

۴. د بيلونو پېرل يا تخفيف (Purchase or discounting of bills)

دا د پېر او پلور د معاملو اړوند بېلونه دي چې د توکو پلورونکی يې د توکو له اخیستونکي څخه ترلاسه کوي. کيدای شي دا بيل يا سند يا هم صفا بيل وي. کله چې دا بيل د پېرونکي له خوا تاييد شي، د بيل لېږدونکی

(پلورونکی) بانک ته ځي او تخفیف غواړي یا یې پلوري. هغه وخت چې د بیل لېږدونکي له پاره د کرډیټ اندازه د قناعت وړ وي، بیا ورپسې بانک د مشتري حساب ته د پیسو د لېږد له لارې یا بیل پېري یا هم تخفیف ورکوي. د مشتري حساب ته د لېږدول شوو پیسو اندازه به د بیل له اندازې کمه وي. د بیل د نېټې د پوره کېدو پر مهال، بانک یاد بیل د بیل قبلوونکي ته د تادیاتو په خاطر ورکوي. (Working Capital Management: pp ۳۹-۴۰)

۵. کرډیټ لیک یا اعتبار لیک (Letter of Credit)

اعتبارلیک یو لیکلی سند دی چې د پېرېدونکي بانک (Buyer Bank) له لوري د پېرېدونکي په غوښتنه او د پلورونکي په خوښه صادرېږي. په دې ډول سند کې پېرېدونکی بانک پلورونکي ته ژمنه ورکوي، که پېرېدونکي د توکو قیمت اداء نه کړ، بانک تر ټاکل شوې اندازې پورې یادي پیسې اداء کوي. (Working Capital Management: p ۴۰)

۶. بانکي ضمانت (Bank Guarantee)

بانکي ضمانت یو لیکلی تړون دی چې د مشتري په استازولۍ د بانک له لوري ورکول کېږي. ددې ضمانت په صادرولو سره، بانک د تاديې هغه مسؤلیت، په اصطلاح هغه مشتري د پیسو نه اداء کولو مسؤلیت په خپله غاړه اخلي، د کوم مشتري په استازولۍ چې بانک یاد خط صادر کړی او نوموړی پیسې اداء نه کړي. په بدل کې بانک یوه اندازه کمېشن اخلي. (Working Capital Management: p ۴۰)

اووم: د بانکي قرضو ډولونه او د شتمنی د خښتن تمویل

د بانک تر ټولو مهم کار خلکو ته د هغوی د اړتیاوو، په ځانگړي ډول د سوداگريزو اړتیاوو د پوره کولو له پاره د قرضو برابرول دي. بانک کله اوږدمهاله قرضې ورکوي، دا ډول قرضو ته په عربي ژبه کې «اټمان طويل الاجل» او په انگرېزي ژبه کې ورته (Long Term Credit) وايي او کله کله بیا لنډمهاله قرضې ورکوي چې عموماً تر دريو يا شپږو مياشتو پورې وي. دې ته په عربي

ژبه کې «اټمان قصير الاجل» او په انگرېزي کې ورته (Short Term Credit) ويل کيږي. (تقي عثمانی: ۱۱۷ مخ)

له بانک څخه خلک د دريو موخو له پاره قرض اخلي: (۱) د ورځنيو سوداگريزو اړتياوو له پاره قرض اخيستل، لکه د بيلونو ادائينه يا د تنخواوو د ورکړې له پاره چې دې ډول ته يې (Over Head Expenses) ويل کيږي. (۲) د کاروبار د جاري مصارفو له پاره، مثلاً د سوداگريزو توکو او اومو موادو يا نورو توکو د پېرني له پاره قرضي ترلاسه کوي. دې ته په عربي ژبه کې «رأس المال العامل» او انگلش کې (Working Capital) ويل کيږي. (۳) د لويو لويو چارو له پاره قرض اخيستل، دې ته په عربي ژبه کې «تمويل المشارع» او انگلش کې (Project Financing) ويل کيږي. (تقي عثمانی: ۱۱۷ مخ) لکه څرنگه چې پورته واضح شوه، د شتمنی د څښتن تمويل يا د کاروبار د ورځنيو مصارفو له پاره پور اخيستل د قرضو يا د کوچنيو پورونو يو ډول دی او بانکونه، هغه که دوديز بانکونه دي او که اسلامي بانکونه وي، دا ډول لگښتونه پرې کوي. دوديز بانکونه دا ډول قرضي په سود ورکوي، مگر په اسلامي بانکولي کې، چې وروسته به هم ذکر شي؛ دا ډول پورونه بالاخره ددې لامل گرځي چې بانک د شتمنی له څښتن سره شريک شي او پور د تړون له پای ته رسېدو وروسته بانک له شرکت يا متصدي څخه گټه ترلاسه کړي. مفتي محمد تقي عثمانی هم وايي چې د تمويل رأس المال عامل په تړون کې مشارکت او مضاربت په ځاني ډول شاملېږي.

په عمومي ډول د تجارت او د سرمايي د مالک د تمويل يا د «تمويل رأس المال العامل» موخه دا ده چې په يو شمېر حالاتو کې د تجارتي ادارو مصارف ډېر زياتيږي او د خپلو مصارفو د پوره کولو په خاطر قرض اخيستلو ته مراجعه کوي ترڅو په دې ډول د خپل ضرورت وړ اجناس وپېري. دغه کار ته په عربي ژبه کې رأس المال العامل او انگلش کې (Working Capital) ويل کيږي. نو

د شتمنی د خښتن تمویل Working Capital Financing د مشارکت له لارې امکان لري او هم له دې لارې گټه ترلاسه کولی شي. (نیازی: ۱۹۵ مخ) په پورته دريو ډولونو قرضو کې دوهم ډول يې د شتمنی تمویل په موخه له بانکونو اخیستل کيږي چې عربي کې ورته رأس المال العامل ويل کيږي او انگلش ژبه کې د «Working Capital» اصطلاح ورته کارول کيږي. نو دوهم ډول يا متوسطې قرضې د همدې موخې له پاره کارول کيږي ترڅو شرکتونه په لنډمهال کې له ستونزو راووهي او خپلې سوداگرۍ ته وده ورکړي.

په «تمویل رأس المال العامل» کې د ځانگړو معاملاتو تر کچې مشارکت او مضاربت ترسره کېدای شي. مثلاً بانک چې کومه پانگه ورکوي، په هغې دې ډوډۍ واخیستل شي، په هغې دې جامې جوړې کړل شي چې گټه ترې ترلاسه شي او په دې کې بانک شریک دی. که چېرته د اومو موادو اړتیا وه، په دې کې بیا مباحه هم کېدای شي. (تقي عثمانی: ۱۴۶ او ۱۴۷ مخونه) دودیز بانکونه تمویل رأس المال العامل کوي، مگر د سود په بدل کې. مگر اسلامي بانکونه له شرکت سره تړون کوي. د تړون په پیل او پای دواړو وختونو کې د شرکت ټوله پانگه حکماً محاسبه کيږي.

په جاري کاروبار کې به دواړه لوري په خپل رضایت سره توکي قیمت کوي. په مروج مشارکت کې امام مالک (رح) په دې اند دی چې په شتمنی کې نغدي پیسې شرط نه دی، بلکې توکي او لوازم به قیمت کړي او شرکت کې به يې شمار کړي. نو په دې کې به بهتره دا وي چې امام مالک (رح) په مذهب عمل وشي، نو دواړه لوري به په شتمنی کې شریک شي او د يوې معینې مودې لپاره به د مشارکت تړون وکړي. د بېلگې په توگه، د شپږ میاشتو يا يو کال لپاره، هر وخت چې دغه موده تېره شوه، نو د کال په پای کې به ټول اجناس قیمت کړي او نغدو پیسو ته به يې واړوي، نو د قیمت په تعین کې به گټه معلومه شي او خپلو کې به يې تقسیم کړي. که څه هم پخوانیو فقهاوو د پخواني شرکت په اړوند ویلي چې گټه به تر هغه پورې نه ویشله کيږي، ترڅو

چې ټول لوازم او سامان آلات په نغدو پيسو نه وي بدل شوي. مگر راجح نظر اوسمهال دا دی چې په نغدو پيسو د اجناسو يا لوازمو بدلول شرط نه دی. په داسې حال کې چې په مضاربت کې بيا لازمه ده د گټې له تقسيم څخه وړاندې به لوازم په نغدو پيسو بدل کړي، ځکه په حکمي توگه په نغدو پيسو د لوازمو اړول معلومه خبره ده. (نيازی: ۱۹۵ او ۱۹۶ مخونه)

يا په بل عبارت، په پيل کې د نوموړې تصدی يا شرکت ټولې شتمنی او ملکیتونه د طرفينو په هوکړه قيمت کېږي. د متصدي پانگه محاسبه کېږي او هغه پيسې چې د بانک له لوري د تمويل په توگه ورکول کېږي، يعنې د بانک پانگه دواړه په نوموړي قرارداد کې محاسبه کېږي. له هغه وروسته تصدي يا شرکت فعاليت پيلوي. د تړون لوري (بانک او متصدي) کولی شي چې د ۶ مياشتو، يو کال يا زياتې مودې له پاره د مشارکت تړون وکړي. (ضريري: ۳۵۵مخ)

ورپسې د مودې له بشپړېدو وروسته سملاسي، بيا ځلي د يادې تصدی يا شرکت ټولې شتمنی او ملکیتونه د مخکې په څېر قيمت کېږي. د همدغه قيمت په اساس گټه او زيان تشخيص او توزيع کېږي. البته د يادونې وړ ده چې قيمت کول د حکمي تنضيض (حکمي نقد گڼل) په اساس ترسره کېږي. په داسې ډول چې عامل شريک (متصدي) د خپلې ټولې شتمنی او ملکیتونو قيمت ټاکي او مشخصوي، ورپسې د تمويلوونکي (بانک) ټول سهم چې د تصدی يا شرکت په شتمنيو او وسايلو کې موجود دی؛ تشخيص کېږي. له هغه وروسته متصدي د بانک سهم پېږي. کله چې د تصدی يا شرکت ټوله شتمني او ثابت اجناس په حکمي ډول په نقدو تبديل شول، د تمويللي بانک اصلي پانگه او منفعت تشخيص کېږي. بانک خپله اصلي پانگه او گټه (که يې کړې وه) اخلي او د مشارکت تړون پای مومي. (ضريري: ۳۵۵-۳۵۶مخونه)

که څه هم د مشارکت په تړون کې د گټې د وېش تناسب ټاکل د بانک او متصدي ترمنځ د لوريو په توافق ترسره کېږي، خو په دې شرط چې د

تمويلوونکي د منفعت د فيصدي تناسب د هغه له اصلي پانگې څخه ډېر نه وي، ځکه د مشارکت په تړون کې د بانک له تمويل پرته ټوله شتمني او ملکیتونه د متصدي ملکیت دی او توليدي فعالیت هم دده په غاړه دی چې فعال شریک گڼل کېږي. خو بانک په فعالیت کې شریک نه دی او د غیر فعال شریک په توگه پېژندل کېږي. نو د غیرفعال شریک گټه به د هغه له پانگې څخه ډېره نه وي. (ضریري: ۳۵۶ مخ)

یا په بل عبارت، په دغه قرارداد کې متصدي له دوو جهتونو څخه گټه ترلاسه کوي. یو د شریک په توگه او بل د مضارب په توگه. متصدي د مضارب په توگه په ترلاسه کړې گټه کې خلاص لاس لري چې د طرفینو په رضایت کولی شي په هر تناسب چې وغواړي (هغه که د رب المال له اصلي پانگې څخه ډېره وي او که لږه) گټه وټاکي. خو متصدي د هغې گټې د تعیین په اړه، چې د شریک په توگه یې لاسته راوړي؛ له دې جهته چې هم په پانگه کې شریک دی او هم ټول فعالیتونه په یوازې ځان ترسره کوي، د شریک په توگه لاسته د راوړونکې گټې فیصدي یې باید د پانگې جریان ته د غورځېدلې پانگې له تناسب څخه کمه ونه ټاکل شي. (ضریري: ۱۵۶ مخ)

د مثال په توگه، الف (مضارب) د (۱۰۰۰۰۰) افغانیو تمویلي پیسو سره د ب (رب المال) او (۵۰۰۰۰) افغانیو خپلو پیسو سره توليدي یا سوداگریز فعالیت پیلوي. په دې قرارداد کې دوه ثلثه د ب (رب المال) پانگه ده او الف په کې د مضارب په توگه فعالیت کوي، دواړه لوري د گټې په تعیین کې خلاص لاس لري او په هر نسبت سره خپله پانگه ټاکلی شي. اما یو ثلث چې خپله مضارب پانگونه کړې ده او په یوازې ځان فعالیت کوي، یوازې همدی د گټې مستحق دی، نو د الف (مضارب) د گټې سهم باید له یو ثلث څخه کم نه وي. (ضریري: ۱۵۶ او ۱۵۷ مخونه)

مناقشه

د شتمنی د خښتن تمویل په دودیزو او اسلامي دواړه ډوله بانکونو کې شتون لري. ددغه خدمت په اساس د بانکونو له لوري تصدي یا شرکت حمایه کیږي. په اسلامي بانکونو کې د گټې ډول د سودي یا دودیزو بانکونو سره توپیر لري. له دودیزو یا سودي بانکونو سره د اسلامي بانکونو له لوري د وړاندې کېدونکې رأس المال العامل اسانتیا توپیر په دې کې دی، چې په سودي بانکونو کې د قرضې په ورکولو سره په مطلق ډول سود پیلیږي. مگر په اسلامي بانکوالی سیستم کې بیا د سود پرځای د مشارکت او مضاربت په طریقه گټه او زیان دواړو کې بانک شریکېدای شي. بانک به لومړی له شرکت سره تړون کوي او د شرکت پانگه به تنضیض (نقدو ته اړول) کیږي. ورپسې د تړون د مودې له پای ته رسېدو وروسته به هم د شرکت پانگه تنضیض کیږي. د گټې په صورت کې به بانک ته گټه او د تاوان په صورت کې به بانک په تاوان کې شریکېږي. په داسې حال کې چې په سودي یا دودیزو بانکونو کې، د بانک له لوري تصدی یا شرکت ته د پور د ورکړې له نېټې څخه سود چارج کیږي او که متصدي یا تصدی (شرکت) گټه وکړه وکړه یا تاوان، مجبور دی چې بانک ته سود ورکړي.

پایله

د پورته څېړنې په پای کې دې پایلې ته رسېږو چې د شتمنی د خښتن تمویل یو ډول قرضه یا لنډمهاله پور دی چې د دودیزو او اسلامي دواړه ډوله بانکونو له لوري متصدي، فابریکې او شرکت ته ورکول کیږي. په دودیزو بانکونو دا ډول قرضې د سود په بدل کې ورکول کیږي. متصدي مجبور دی د ټاکلې فیصدی له مخې، که یې گټه کړې وه او که تاوان، بانک ته د پیسو د ورکړې سربېره، یوه اندازه سود هم ورکړي. مگر په اسلامي بانکونو کې دا ډول قرضه د مضاربت یا مشارکت تړون ته نږدې یو ډول تړون دی. په دې معنی، چې مستقیماً مشارکت یا مضاربت نه

دی، بلکې د مضاربت او مشارکت له پاره لاره برابروي. په داسې ډول چې بانک د شرکت د ورځنیو ضرورتونو د پوره کولو له پاره پور ورکوي. لومړی تړون کیږي. له تړون وروسته د شرکت ټوله شتمني محاسبه کیږي. د تړون موده به معلومه وي، کله چې د تړون موده پای ته ورسېده، دوهم ځل له پاره د شرکت شتمنی محاسبه کیږي او د مخکې ټاکل شوې فیصدي له مخې اضافه گټه د بانک او متصدي ترمخ ویشل کیږي. البته هغه اندازه پیسې چې بانک لگولي دي، هغه به هم بانک ته ورکول کیږي. په همدې ترتیب که یې گټه کړې نه وه، بانک په تاوان کې هم راشریکېدای شي.

ددې سربېره، دا ډول تمویل د لنډمهاله پور د خاصیت او د مشارکت او مضاربت په بڼو د ترسره کېدو سربېره، د مراتبې په بڼه هم ترسره کېدای شي چې د گټې د ترلاسه کولو یوه اسلامي طریقه ده.

وړاندیز

د افغانستان علومو اکاډمۍ ته وړاندیز دی چې د شتمنی د څښتن تمویل طریقي له پاره د اسلامي بانکوالۍ د مرکز له لارې په افغانستان کې قواعد ایجاد کړي او افغاني بانکونو ته لاره پرانیزي چې د دودیزو بانکونو د سودي طریقي پرځای د مشارکت او مضاربت ته نږدې طریقي له لارې، چې دلته واضح شوه؛ بانکونو ته فرصت برابر کړي چې د شتمنی د څښتن د تمویل له لارې یې د هېواد له اقتصادي ودې سره مرسته کړي وي.

ماخذونه

۱- ضریري، عبدالمعبود. بانکداری اسلامي و شیوه های تطبیق آن در افغانستان، لومړی چاپ، د افغانستان علومو اکاډمۍ د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست: کابل، ۱۳۹۸.

۲- عثمانی، محمد تقی. اسلام او جدید معیشت و تجارت، اداره معارف کراچي. ۱۴۱۴ه.ق.

۳- نیازی، محمد مصطفی. د بانکداری مقایسوي حقوق، یار خپرندويه ټولنه: جلال آباد. ۱۳۹۶

۴- Financial Management. Chapter ۱۰ "Working Capital" available at:

[https://nscpolteksby.ac.id/ebook/files/Ebook/Accounting/Financial/۲۰Management/۲۰\(۲۰۰۹\)/۱۱./۲۰Chapter/۲۰۱۰/۲۰-۲۰WORKING/۲۰CAPITAL.pdf](https://nscpolteksby.ac.id/ebook/files/Ebook/Accounting/Financial/۲۰Management/۲۰(۲۰۰۹)/۱۱./۲۰Chapter/۲۰۱۰/۲۰-۲۰WORKING/۲۰CAPITAL.pdf) [accessed: ۲۰۲۳-۰۳-۱۲]

۵- Lovely Professional University. Working Capital Management. Edited by: Dr. Tanima Dutta. EXCEL BOOKS PRIVATE LIMITED New Delhi. Available at: https://ebooks.lpude.in/commerce/mcom/term_۳/DCOM۵۰۵_WORKING_CAPITAL_MANAGEMENT.pdf

۶- The Basics of Business Finance. "Working Capital Finance". Available at: https://us.sagepub.com/sites/default/files/upm-assets/۵۰۰۵_book_item_۵۰۰۵.pdf [Accessed: ۲۰۲۳-۰۳-۱۲]. [accessed: ۲۰۲۳-۰۳-۱۲]